

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.122/2019/5.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Osztovits András bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Földes és Társa Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Földes Tamás Géza ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Nyíri István

A per tárgya: kezességi szerződés teljesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Debreceni
Törvényszék 3.Pf.21.293/2018/4. számú ítéletével hatályában
fenntartott 3.Pf.20.719/2018/6. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Debreceni
Járásbíróság 6.P.23.961/2017/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra 1.000.000 (egymillió) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint hitelező és az alperes mint ügyvezető által képviselt S Korlátolt Felelősségű Társaság mint adós (a továbbiakban: adós) között 2010. január 26. napján kölcsönszerződés jött létre.
- [2] A kölcsönszerződés 5. pontjában a felek biztosítékként kötötték ki „az Adós üzletrészen a Hitelező javára alapított zálogjogot”, az 1. helyrajzi számú ingatlanra alapított jelzálogjogot, továbbá az alperes készfizető kezességét. Ugyanezen a napon az érintett felek a biztosítéki szerződéseket is megkötötték.
- [3] Ennek megfelelően a peres felek között külön okiratba foglalt készfizető kezességi szerződés jött létre.

- [4] Szintén külön okiratba foglalt jelzálogszerződés jött létre a felperes mint zálogjogosult és az alperes házastársa mint zálogkötelezett között, amelyben a felek a zálogkötelezett tulajdonát képező fenti ingatlanon jelzálogjog alapításában állapodtak meg. A jelzálogszerződés 9.) pontja szerint: „A Zálogkötelezett vállalja, hogy a jelen Jelzálogszerződéssel alapított Jelzálogjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése [...] érdekében minden szükséges nyilatkozatot és egyéb szükséges lépést megtesz, illetőleg minden szükséges esetleges hozzájárulást megszerez”. A szerződésben a zálogkötelezett megadta továbbá a hozzájárulását a jelzálogjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez és kötelezettséget vállalt arra, hogy a zálogtárgyat a zálogjogosult előzetes jóváhagyása nélkül nem idegeníti el, nem terheli meg. A szerződő felek meghatalmazták az okiratot készítő és ellenjegyző ügyvédet, hogy a jelzálogjog bejegyzéséhez szükséges hatósági eljárásban a nevükben eljárjon, őket teljes körűen képviselje.
- [5] A felperes mint zálogjogosult, a Cégl mint zálogkötelezett és az adós „mint a társaság, amelynek üzletrésze elzálogosításra kerül” között külön okiratba foglalt üzletrészt terhelő zálogszerződés jött létre a zálogkötelezett tulajdonát képező, az adós jegyzett tőkéjének 100%-át kitevő üzletrészre.
- [6] A jelzálogjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére nem került sor. Az alperes házastársa az ingatlant 2011. év folyamán apportálta egy a saját, valamint az alperessel közös gyermeke tulajdonában álló társaságba.
- [7] Az üzletrészt terhelő zálogjog cégnyilvántartásba való bejegyzésére szintén nem került sor. 2011. május 25-án az üzletrészt terhelő zálogjog kötelezettje az adós társaságban meglévő üzletrészt átruházta egy Szlovákiában bejegyzett társaságra. A tagváltozást a cégbíróság a cégjegyzékbe 2011. június 2-án bejegyezte.
- [8] A kölcsönszerződést a szerződő felek négy alkalommal módosították, a módosítások során az adós képviselőjében, annak ügyvezetőjeként az alperes járt el. A legutóbbi módosításra 2017. február 28. napján került sor. Ebben az adós törvényes képviselőjeként és készfizető kezesi minőségében is az alperes elismerte a felperes felé fennálló 10 millió forint tőke- és 4.852.209 forint kamattartozást, amelynek megfizetését az adós részletekben vállalta. Az alperes az okiratot mindkét minőségében aláírta.
- [9] Miután az adós fizetési kötelezettségét nem teljesítette, a felperes az alperest 2017. április 18. napján kelt, az alperes részére 2017. május 8. napján kézbesített levelében felszólította a tartozás adós helyett, kezesként történő megfizetésére. A felszólítás eredménytelen maradt.
- [10] A Fővárosi Törvényszék 2018. március 29. napján kelt végzésével elrendelte az adós felszámolását. A felperes a hitelezői igényét bejelentette, azt a felszámoló nyilvántartásba vette és visszaigazolta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [11] A felperes - a közjegyző által 2017. szeptember 27-én kibocsátott fizetési meghagyással szemben az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban előterjesztett - kereseti kérelmében 10.000.000 forint tőke, 4.852.209 forint ügyleti kamat, valamint a tőke és a kamatösszeg után 2016. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest mint készfizetőt.
- [12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kezességet dologi biztosítékok mellett vállalta, azonban a felperes a dologi biztosítékokat a kölcsönszerződés alapján elmulasztotta érvényesíteni, így kezesi teljesítése esetén nem szállnának át rá a dologi biztosítékok, amelyek alapján kielégítést kaphatna. A felperes súlyos mulasztása miatt, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 276. § (2) bekezdése alapján kezesi kötelezettségvállalása alól szabadult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 14.852.209 forint tőke és ennek 2016. július 1. napjától a kifizetésig az rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére. Az alperes védekezését alaptalannak találta arra figyelemmel, hogy a felek által csatolt okiratokból még annak ténye sem volt megállapítható, hogy a kölcsönszerződés 5. pontjában írt dologi biztosítékok létrejöttek volna, az pedig végképp nem, hogy a ténylegesen létrejött dologi biztosítékok eredményeként a felperest megillető jogosultságokról a felperes lemondott volna. Szintén nem volt megállapítható annak ténye sem, hogy a kölcsönkövetelés az adóstól behajthatatlan lenne. Mindezekre tekintettel megállapította, hogy az alperes nem szabadult, azaz kezesként helytállni köteles az adós kölcsönszerződésből eredő tartozásáért.
- [14] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet (az alperes igazolási kérelme folytán megismételt másodfokú tárgyaláson hozott) 3.Pf.21.293/2018/4. számú ítéletével hatályában fenntartott 3.Pf.20.179/2018/6. számú ítéletével helybenhagyta.
- [15] Határozatának indokolásában hangsúlyozta, hogy az rPtk. 273. § (2) bekezdése értelmében a kötelezettség terhesebbé válásának tilalmára akkor hivatkozhat a kezes, ha a helyzetének terhesebbé válásához maga nem járult hozzá. Ez következik az rPtk. 4. §-ában foglalt jóhiszemű eljárás és együttműködési kötelezettség alapelvéből, továbbá az rPtk. 5. § (2) bekezdésében megfogalmazott joggal való visszaélés tilalmából (BH2017.224). Az alperes a kölcsönszerződés negyedik módosításának aláírásakor már tudatában volt a felesége által végrehajtott fedezetelvonásnak, és ennek ismeretében erősítette meg a kezességvállalását a tartozásért. Ugyanez vonatkozik az üzletrész átruházására is, amelyet maga az alperes

hajtott végre.

- [16] Az rPtk. 276. § (2) bekezdése szerinti mentesülésre a kezes jellemzően akkor hivatkozhat, ha nem lát bele az adós és a hitelező közötti jogviszonyba, nincs e jogviszonyt érintően döntési helyzetben, valamint ha kifejezetten a jogosult hibájából kerül olyan helyzetbe, ami a teljesítése esetén megfosztja őt a követelés kielégítési alapjától, illetve a jogosult vétkes magatartása miatt válik a követelés behajthatatlanná. Jelen ügyben azonban az alperes egyrészt tevékeny részese volt az átruházásnak, másrészt a közeli hozzátartozói viszonyra tekintettel nyilván tudomással bírt a zálogfedezet apportálásáról, ekként a mentesülésére alappal nem hivatkozhat. Fentiekből nem az alperes által hivatkozott, rPtk. 276. § (2) bekezdése szerinti mulasztás, hanem éppen az alperes rosszhiszeműsége állapítható meg.
- [17] A perbeli esetben az rPtk. 276. § (2) bekezdésének első fordulata fel sem merült, a felperes a kölcsönkövetelését biztosító zálogjogokról nem mondott le. Nem mentesülhetett az alperes az idézett bekezdés második fordulata alapján sem. Egyrészt mint a kölcsönszerződés 4. számú módosításában tartozáselismerő nyilatkozatot tevőt, másrészt mint a kötelemből szabadulni kívánó kezeset, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 164. §-ának (1) bekezdése alapján terhelte a bizonyítási kötelezettség arra nézve, hogy a követelés a felperesnek felróható okból behajthatatlanná vált. Ahogy arra a járásbíró is helyesen hivatkozott, a rendelkezésre álló peradatokból annak ténye nem volt megállapítható, hogy a követelés az adóstól behajthatatlan. A behajthatatlanságra vonatkozóan az alperes tényelőadást nem tett, bizonyítást erre nézve nem ajánlott fel.
- [18] Az alperes azon érvelésével szemben, amely szerint a felperes a zálogjogok bejegyeztetésének elmulasztásával a biztosítékokból való kielégítés lehetőségét megghiúsította, a törvényszék utalt arra, hogy az alperesnek - mint az üzletrész terhelő jelzálogjoggal érintett mindkét cég ügyvezetőjének, valamint a jelzálogkötelezett közeli hozzátartozójának - valamennyi, jelen perrel érintett kötelemről (kölcsön, jelzálog, üzletrész terhelő zálogjog, üzletrész átruházás) közvetlen ismerete kellett, hogy legyen. Az rPtk. 4. §-ának (1) bekezdésében alapelvi szinten rögzített jóhiszemű, tisztességes és kölcsönösen együttműködő eljárás követelménye mellett ezért nem hivatkozhat alappal arra, hogy a zálogjogok bejegyeztetésének elmulasztásáról, a zálogtárgy apportálásáról, az üzletrész átruházásáról nem volt tudomása.
- [19] A törvényszék álláspontja szerint az alperes fellebbezésében hivatkozott, a jogosult által a készfizető kezes ellen a főkötelezettel szemben bekövetkező jogvesztést megelőzően indított perben a készfizető kezes által előterjeszhető kifogásokról szóló 1/2010. (VII.30.) Polgári jogegységi határozat (a továbbiakban: 1/2010. PJE határozat) jelen perben nem alkalmazható, az a készfizető kezesnek a kezesség jogi jellegével ellentétes

kifogásokra való hivatkozása tárgyában született.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító döntés hozatalát kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet az rPp. 3. §-ába, illetve 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [21] A csatolt szerződések alapján tényként állapítható meg, hogy az alperes kizárólag készfizető kezesként szerepel saját jogán a jogügyletben, ezen kívül még az adós képviselőjeként járt el. Az alperes személye nem azonos sem az ingatlan jelzálogjog zálogkötelezettjével, sem az üzletrészen alapított zálogjog zálogkötelezettjével, őket semmilyen módon nem képviselte a jogügylet során.
- [22] Hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés mind a négy módosítása tartalmazta azt a rendelkezést, hogy „A kölcsönszerződés jelen módosítással nem érintett részei változatlanul érvényben maradnak.” Ebből adódóan annak 5. pontja, amely a zálogjogi biztosítékokra utalt, változatlanul érvényben maradt, e pontot a módosítások egyike sem érintette.
- [23] Fenntartotta álláspontját, amely szerint a felperes a zálogjogok bejegyzése körében elkövetett mulasztásával olyan jog érvényesíthetőségéről mondott le, amely alapján - kezesi teljesítése esetén - az alperes kielégítést kaphatna, ezért a felperes az általa elkövetett súlyos mulasztás miatt jogszerűen már nem kérheti az alperestől a kezesi kötelezettség teljesítését. Hangsúlyozta, hogy az okirati bizonyítékokkal ellentétesen hivatkozott a felperes arra, hogy a zálogjogok bejegyzése érdekében való eljárásra a zálogkötelezettek vállaltak kötelezettséget. A zálogszerződések tanúsága szerint a zálogkötelezettek csak a zálogjog érvényesítése esetére vállalták, hogy az ahhoz szükséges minden nyilatkozatot és hozzájárulást megadnak, illetve minden szükséges lépést megtesznek. A zálogkötelezettek vélt mulasztása egyébként sem eshet a kezes terhére.
- [24] Súlyosan mulasztott a felperes azzal is, hogy a kölcsönszerződés módosításáról sem a zálogkötelezetteket, sem a kezest előzetesen egyetlen alkalommal sem értesítette. A dologi biztosítékok érvényesíthetőségéhez erre, valamint a biztosítéki szerződéseknek a kölcsönszerződés módosításával párhuzamos módosítására lett volna szükség. E körben hivatkozott az rPtk. 240. § (2) bekezdésére, miszerint a szerződés módosítása esetén a zálogjog és a kezesség fennmarad, de a zálogkötelezett és a kezes helyzete hozzájárulásuk nélkül nem válhat súlyosabbá.
- [25] A felek írásbeli szerződéses rendelkezésével szemben az alperes jogerős ítéletben vélelmezett tudomásszerzése a zálogjogok bejegyzésének elmaradásáról nem eshet olyan aránytalan súllyal latba az eset jogi megítélésében, hogy az az alperes marasztalását

eredményezze.

- [26] Az alperes változatlanul hivatkozott az 1/2010. PJE határozat alapján a hitelezőt terhelő, a kezes irányában fennálló, óvó- és védő kötelezettségre, amely szerint az adóssal szembeni követelés fenntartása és megóvása a hitelezőnek a kezessel szembeni kötelezettsége, a követelésével hanyag módon bánó, azt veszni hagyó hitelezőnek erre tekintettel számolnia kell a mulasztása miatt jogot vesztő kezes mentesülésével.
- [27] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [29] A Kúria mindenekelőtt utal az rPp. 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. és 4. pontjában írtakra. E szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabály megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát is ismerteti. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban csak azokat a jogszabálysértéseket vizsgálhatja, amelyek tekintetében a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett a jogszabálysértés tartalmi körülírása is megtörtént (BH2019. 176). Ezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalból elutasítását eredményezi. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel (BH2017.196., BH2015.307). Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a fenti tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek.
- [30] Az alperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként megjelölte az rPp. 3. §-át, azonban nem fejtette ki, hogy a jogerős ítélet annak melyik rendelkezését és milyen okból sérti. Az rPp. 3. §-ára való hivatkozás tekintetében a felülvizsgálati kérelem nem felelt meg az rPp. 272. § (2) bekezdésében írtaknak, ezért e hivatkozást a Kúria érdemben nem vizsgálta.
- [31] A további megsértett jogszabályhelyként megjelölt rPp. 206. § (1) bekezdésével kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság az okirati bizonyítékokkal ellentétes, illetve

kirívóan okszerűtlen következtetésekre jutott. A Kúria ezzel kapcsolatban előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellege miatt - általában nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetve ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013. 119., BH2006. 403.).

- [32] A kifejtettek szerint a Kúria az rPp. 206. § (1) bekezdésének alperes által állított megsértése körében azt vizsgálta, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján megállapítható-e a tényállás iratellenessége, illetve az, hogy a bizonyítékok mérlegelésének eredménye kirívóan okszerűtlen volt.
- [33] A jogerős ítéletben a döntés egyrészt azon alapul, hogy az rPtk. 276. § (2) bekezdésének egyik fordulata sem alkalmazható, figyelemmel arra, hogy a felperes a zálogjogokról nem mondott le, és az sem állapítható meg, hogy a követelés a jogosult hibájából az adóstól behajthatatlanná vált. Az alperes felülvizsgálati kérelmében ugyanakkor az rPtk. 276. § (2) bekezdését mint megsértett jogszabályhelyet nem jelölte meg, ezért csak a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése tükrében vizsgálódhatott a Kúria. E körben a Kúria rögzíti, hogy az iratok között valóban nem található olyan okirati bizonyíték, amely alátámasztaná azt a jogerős ítéletben tett megállapítást, miszerint az elzálogosított üzletrész értékesítését maga az alperes foganatosította, illetve hogy az üzletrészt terhelő zálogjoggal érintett mindkét cég ügyvezetője lett volna, ugyanakkor ennek az ügy érdemi elbírálása körében a később kifejtettek szerint nincs relevanciája. Eljárási szabálysértés ugyanis az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján csak akkor képezheti eredményes felülvizsgálati kérelem alapját, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.
- [34] A zálogjogok nyilvántartásokba való bejegyzésének elmaradása az adott tényállás mellett jogról való lemondásként nem értelmezhető, de ha el is fogadnánk ilyen kiterjesztő értelmezést, az alperes a kölcsönszerződés 4. számú módosításakor, tartozáselismerő nyilatkozata megtételekor az alább kifejtettek szerint tudott arról, hogy teljesítése esetén a kielégítését dologi biztosítékok nem fogják fedezni. A követelés adóstól való behajthatatlanságára - szintén a jogerős ítéletben helytállóan rögzítettek szerint - nincs adat.
- [35] A másodfokú bíróság nem tulajdonított perdöntő jelentőséget annak, hogy kinek a mulasztása okozta a jelzálogjog ingatlan-

nyilvántartásba való bejegyeztetésének hiányát, ezért a Kúria csak utal arra, az ingatlanra vonatkozó jelzálogszerződés 9.) pontjában egyértelműen a zálogkötelezett vállalta, hogy a zálogjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzése érdekében minden szükséges nyilatkozatot és egyéb szükséges lépést megtesz. A törvényszék azon következtetése, hogy az alperesnek a jelzálogjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének elmaradásáról, illetve az apportálásról tudnia kellett, a Kúria álláspontja szerint nem tekinthető kirívóan okszerűtlennek, figyelemmel a közeli hozzátartozói kapcsolatra, valamint azon társaság „családi vállalkozás” jellegére, amelybe az apportálás történt.

[36] Az alperes azt is állította felülvizsgálati kérelmében, hogy megalapozatlan a törvényszék azon „vélelme” is, miszerint az üzletrészt terhelő zálogjog bejegyzésének elmaradásáról, illetve az üzletrész értékesítéséről az alperes tudott. Ezzel szemben az alperesnek mint az adós ügyvezetőjének tudomása kellett, hogy legyen arról, miszerint a cégjegyzékbe az üzletrész elzálogosítása nem került bejegyzésre, továbbá mint a tagjegyzék vezetőjének és az adós törvényes képviselőjének tudnia kellett az üzletrész átruházásáról, az új tag cégjegyzékbe történt bejegyzéséről is, mivel azt éppen neki kellett kérelmeznie.

[37] A jogerős ítéletben szereplő másik lényeges indok, hogy a kezes akkor hivatkozhat a kötelezettsége terhesebbé válásának tilalmára (rPtk. 273. § (2) bekezdése), ha ahhoz maga nem járult hozzá. E körben a törvényszék - az előző pontokban rögzített körülményeket adekvátan, nem iratellenesen, nem a logika szabályaival ellentétesen, hanem az rPp. 206. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően mérlegelve - az rPtk. 4. §-ára és 5. §-ának (2) bekezdésére hivatkozott. E jogszabályhelyek megsértését az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem állította, ezen jogszabályi rendelkezések esetleges megsértésének vizsgálata ezért nem képezhette a felülvizsgálat tárgyát.

[38] Az alperes felülvizsgálati kérelmében további megsértett jogszabályhelyként az rPtk. 240. § (2) bekezdésének második mondatát is megjelölte, tartalmilag azt is állította, hogy a jogerős ítélet e jogszabályhelyet is sérti. Előadása szerint a felperes a dologi biztosítékok érvényesíthetőségét veszélybe sodorta azzal, hogy a kölcsönszerződés módosításait megelőzően a zálogkötelezetteket nem értesítette a tervezett módosításokról és a zálogszerződéseket a kölcsönszerződés módosításaival párhuzamosan nem módosították.

[39] A kölcsönszerződés módosításai a kölcsön visszafizetésének határidejét érintették, ennek következtében az adós kamatterhei növekedtek. Az rPtk. 240. § (2) bekezdése szerint a zálogkötelezett és a kezes helyzete a szerződés módosításával a hozzájárulásuk nélkül nem válhat terhesebbé. Ebből azonban csak az következik, hogy amennyiben sor került volna a zálogjogok bejegyzésére, és így azok létrejöttek volna, a zálogkötelezettek hivatkozhatnának arra, hogy a zálogjogok a felperes kamatkövetelését csak részben

biztosítják. Az alperes azonban az rPtk. 240. § (2) bekezdése alapján nem szabadulhat a kötelemből arra hivatkozással, hogy a követelést biztosító zálogjogok nem biztosítják a szerződésmódosítás következtében keletkezett többletkamatköveteléseket, különös figyelemmel arra, hogy az adott esetben az alperes az adós törvényes képviselőjeként tevékeny részese volt a kölcsönszerződések módosításainak (BH2017. 224.), és azoknak a kamatra gyakorolt hatása ismeretében tett az összegszerűen rögzített tőke és kamatösszegre kezesként tartozáselismerő nyilatkozatot a legutolsó módosítás alkalmával.

- [40] Alperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az 1/2010. PJE határozatban foglaltakra is mint amely szintén alátámasztja a mentesülését. A Kúria egyetértett a törvényszék álláspontjával, hogy az adott tényállás mellett e PJE határozatnak nincs relevanciája. Annak tárgya az az esetkör, amikor a főkötelezettel szemben jogvesztés következik be, ami jelen ügyben nem valósult meg, és a kezes regressz jogával kizárólag csak ezen esetkörön belül foglalkozik, azonban nem a kezes mentesülésének okaként, hanem legfeljebb kártérítési igényként.
- [41] Az alperes felülvizsgálati kérelmében tett egyéb előadásai nem kapcsolódnak a megsértettként megjelölt jogszabályhelyek (rPp. 3. §, 206. § (1) bekezdés, rPtk. 240. §) egyikéhez sem, ezért a [29] pontban írtakra visszautalva a Kúria azokat nem vizsgálta.
- [42] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [43] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel az alperes az rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviseletével felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. Annak összegét a Kúria a kifejtett munkával arányos, mérsékelt összegben állapította meg a tőkeösszeg mint pertárgyérték alapulvételével [a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés és 4/A. §]. Köteles továbbá az alperes az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárás állam javára történő megfizetésére a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.
- [44] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. február 18.

. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk. előadó
bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő